

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 68. Dubia Pontificis mens in præsenti rerum vicissitudine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](#)

honorum testificationes exhibebantur, Sæcul. XVI.
A.C. 1513.
soli tamen Cardinales capti detineban-
tur.

§. LXVIII.

*Dubia Pontificis mens in præsentí
rerum vicissitudine.*

Ceterum incertitudo, cuinam parti Leo
in præsenti Italicarum rerum statu
sua studia addicturus esset, omnium ex-
spectationem suspensam tenebat. Nec
hac in re præceps consilio erat Pontifex;
hinc enim molestus ei accidebat Gallo-
rum in Italiam reditus; illinc suspectam
habebat Regis Catholici fidem, & quam-
vis Medicæorum familiam Florentino
imperio restitutam Hispanis deberet, mi-
nus tamen propensum in eos fovebat
animum, haud immemor Parmensis ac
Placentinæ seditionis, quam Neapolis
Prorex concitabat. Nec firmum quo-
que præsidium sibi in Helvetiis repositum
existimabat Pontifex, eoquod ipsi non
nisi mercede conducti arma caperent,
moxque, si præstituto die stipendum de-
ficeret, seditionem moverent. Præterea
Maximilianus Sfortia non modo viribus
impar erat, sed etiam Sedi Apostolicæ
semper oneri fore timebatur. Cæsarem
quidem amicum habebat, cuius tamen
amicitia ob mentis inconstantiam minus
firma

Sæc. XVI.
A.C. 1513.

firma, imo & periculosa videbatur. Denique Veneti non ita pridem cum Ludovico XIII. foedus inibant, proin Papa, nisi Gallis accederet, se eorum ope frustratumiri cernebat. Hæc anxia secum consilia agitabat Pontifex.

§. LXIX.

Fœdus Gallos inter & Venetos firmatum.

Mortuo Julio Pontifice, Venetorum Respublica cum Gallis fœdus fir-mabat; quippe Andreas Grittus, & Bartholomæus Livianus a Gallis dimissi recuperatæ libertatis suæ beneficium grato animo testari studebant, ac propterea Regi Christianissimo sua devovebant obsequia, moxque Regem inter & Rempublicam pacem conciliare nitebantur, ut hoc pasto Cæsaris consilia everterent, simulque Gallorum commoda promoverent. Obstabant unice Cremonenses, ceteræque urbes ad Abdus fluminis oram sitæ, quæ ex fœderis legibus Mediolanensi Ducatu accrescere deberent, quamvis huic conjunctioni Veneti vehementer oblectarentur; ast denum & ipsi, Gritto auctore, huic articulo, qui unicum reconciliationis obstaculum erat, cedebant, ut eo facto Grittus plene votis damnatus esset; Veneti enim juribus suis in Cremonensem